

Horgas Béla

BOLDOG LEHET

*boldog lehet az
akinek ilyen korban
boldog lehet az
ülhet a földön
és nézheti testeden át
madarak simogatnak
tollukon zajtalan siklik a nap
egy kis halványzöld szerkezet
zakatol itt valahol
várd meg amíg elhallgattatom
várj addig a vizparton
a harmadik kőnél
már csak az erőtlen lemezkék
együgyű kis zuhanása
a körbeforgó lendkerék zavar
majd megállítom
egy marék homokot hoztam
nincs más örökkévaló
most már csak téged fosztogatlak
egész életedben te gazdag
míg a szád széléből is kifut a vér
olyan szegény vagyok én
olyan boldog
hogyan ilyen korban
nézhetem a testeden át
az erdő az erdő az erdő
az összekuszált erdő
a növényomladék alatt is
nincs más örökkévaló*

Gál Sándor

BAZALTBA VÉSVE...

*Bazaltba véste kútjait a csönd
szurok-ragyogású az éjjel
mozdonyok dohognak át a tájon
vas-gyomrukban a tűz örületével.*

*Fölszikkázik a meghorzolt magány
átizzik delejes teste
valószínűtlen, messzi csillagok
fényt könnyeznek a fákra, füvekre.*